

ποικουμένην ἐξ ὀθωμανῶν καὶ εἰδολολατρῶν οἵτινες κρούουσι διὰ δὴποτε πρᾶγμα καὶ ἀν' ἰδοῦν τὴν πρῶταν ταξὺ τῶν φυτικῶν προϊόντων τῆς νήσου ταύτης, κρητήρου καλαμῶν νινὰ δύο μέχρι τριῶν ποδῶν ὕψους, ὅστις περιεῖχε μεγάλην ποσότητα ἐξαιρέτου αἴματος.

Ὅταν οἱ Ἴσπανοὶ ἄρτησαν τὸν λιμένα τῆς Γουλιόπου, ἀρκετὸν διάστημα συοδεύθησαν ὑπὸ διαφορῶν παρρηγιῶν τῶν πλησίων νήσων. Ἡ Τριάς πρὸ πολλοῦ ἀδυναμέτωκὴ καὶ θαλασσοπορῆ, παρητήθη ὅπως ὅπως ποικουασθῆ, ἀλλὰ φαίνεται ἠλώθη ἀπὸ τοὺς Πορτογάλους. Δὲν ἔμενε πλέον εἰμὴ ἡ Βιτώρια, ἔχουσα 16 Ἴσπανοὺς καὶ 13 Ἰνδοὺς, ὅταν ἐξεκίνησαν διὰ τὴν Ἑυρώπην ἐπάνοδόν των. Ὁ Σεβαστηνιακὸς Δελκάνο, οἵτις εἶχε διορισθῆ διευθυντὴς εἰς τὸ Βόρνεον, διέβη ἀλλὰ πλησίον τῆς Ἀμβουάνης καὶ Βάνδης σχηματίζων ὁδὸν πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Σουμάτρας ὅπως ἀποπλοῖν τὸ σύστημα τῶν Πορτογάλων. Ἐπὶ τέλους ὁ Σεβαστηνιακὸς διὰ τὰ περιπλοῦσθαι εὐκόλως τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος ἐπανέβη μέχρι τῆς 42⁰ Μ. πλάτους, ἔνθα ἠναγκάσθη νὰ περιμείνῃ ἀρμόδιον ἀνεμῶν ἐξ ἐβδομάδας. Περιπλέοντες τοῦτο τὸ ἀκρωτήριον, οἱ Ἴσπανοὶ ἐξηρθήνησαν, ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας καὶ τῆς ἀλλήλων τῶν τροφίμων, πολλοὶ τούτων ἐπρότειναν ἰσχυρῶς ἀναβιβάζωσιν ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς ἀναλαβῆσαι ἀναψυχὴν· ἀλλ' ὁ φόβος τῶν Πορτογάλων τούτων ἔκαμνεν ἀποβρίψουσαν τὴν πρότασιν ταύτην τὸν Ἰουλίου 1522 εὕρισκοιτο εἰς ἀπόστασιν 12 ἡμερῶν ἐκ τῶν νήσων μέχρι τοῦ Πραζίνου ἀκρωτηρίου. Ἐπειδὴ δὺο μῆνας δευθρόνοντο Β.Δ. χωρὶς νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὴν ἠν' εἶχον ἀπωλέσει 22 ἄνδρας· τὰ τρώματα ἦσαν ἀθλιότατα καὶ περὶ τὸ τέλος.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὕρεσκόμενοι ἔφθασαν εἰς τὸ Ἅγιον Ἰαγού, μίαν τῶν νήσων τοῦ Πραζίνου ἀκρωτηρίου, ἔνθα τὸ πρῶτον παρετήρησαν εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον τοῦ χρόνου, ὅτι διέφερον κατὰ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης. (1)

Οἱ Πορτογάλλοι προσεβλήθησαν ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς εὐνοίας μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκαις των· τινὲς δὲ τῶν Ἰσπανῶν, θελοντες ν' ἀγοράσωσιν αὐτῶν καὶ ζωοτροφίας καὶ προτεινόντες ἀφοσίως νὰ πωλοῦσιν ἀγοράσωσιν δι' ἀρωμάτων, ἠχμαλωτίσθησαν.

Ὁ Σεβαστηνιακὸς ἐπέμενε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς συμπατριώτας του, ἀλλ' ἄμα ὑποψιάσθη μικρὰν τινα ἐπιβουλήν, ἔστυρε τὴν ἀγκυραν καὶ ἀνεχώρησε μὲ μόνον 22 ἄνδρας καὶ τοὺτους ἀσθενεῖς. Ὁ ἀνεμος ἦτο ἀρμόδιος, καὶ 4 Σεπτεμβρίου διέκριναν τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ἅγιου

Βικεντίου. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς των εἶχον ὀδοπορήσει 14.000 λευγῶν ἐξάκις διαβάντες τὸν ἰσημερινὸν κύκλον ἐν διαστήματι 3 ἐτῶν πλην 14 ἡμερῶν. Ἐφθασαν εἰς τὴν Σεβίλλην ἐκ τῆς ὁποίας εἶχον ἀναχωρήσει διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον ταύτην ἐκστρατείαν, καὶ τὸ πλήρωμα ἐδόξατο τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐτυχὴ ἐπάνοδόν των. Εἰς τὴν Βαλλαδολιδὴν ἔνθα ἔδρευεν ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ οἱ σύλικοί του, παρουσιάσθη ὁ Κάνων μετὰ τῶν διαστημοτέρων ἀξιωματικῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ διένειμε μεγάλας ἀμοιβὰς εἰς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, διενημέθη πρὸς τοῦτους καὶ ὅλον τὸ φορτίον τῆς Βιτώριας μεταξὺ των. Εἰς τὸν Ἰωάννην Σεβαστηνιακὸν ἐδόθησαν τίτλοι εὐγενείας καὶ ἐτήσιος σύνταξις 500 δουκατῶν, καὶ ὡς σύμβολον οἰκογενείας τὸ στήμα τῆς γῆς μετὰ ταύτης τὰς λέξεις· Primus me circumdediti. Ὁ Σεβαστηνιακὸς, Κάνων καὶ οἱ ὁπαδοὶ του ἐχαιρετήθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρ' ὅλου τοῦ Ἰσπανικοῦ ἔθους, καὶ ἡ Βιτώρια διετηρεῖτο μετὰ σεβασμοῦ μέχρι οὗ ἐφθάρη ἐκ τῆς πλαισιότητος. Ὁ νεωστὶ ἀνακαλυφθεὶς πορθμὸς εἶχεν ὀνομασθῆ Βιτώρια, ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ ἀναγνώρησις ἀντικατέστησε τὸ ὄνομα τοῦ Μαγγελάνου ὅστις ἀκριβὰ ἠγόρασε τὴν τιμὴν ταύτην.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἰπὸ Γ. Α. Φιλοπατρίδου.

Ο ΝΕΚΡΟΜΑΝΤΙΣ

— Ἐ! ἔ! ὁ γόνος! ὦ! ὁ μάγος! — Ἐ! νεκρομάντι! ἔκραζον ὁμοφώνως, κρούοντες σφοδρῶς θύραν τινὰ σκοτεινῆς· καὶ σκελιαῖς κλίμακος πέντε ἢ ἕξ νέοι οἵτινες ἐπανήρχοντο ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ὅπου εἶχον πορευθῆ ὅπως ἴδωσι τὴν κηδεῖαν Καρόλου τοῦ Ζ.

— Ἐφθασα! ἔφθασα! ἀπεκρίθη ἀσθενὴς καὶ ὑποτρέμουσα φωνὴ τις· καὶ βήματα βραδέα καὶ συρόμενα ἤκούοντο πλησιάζοντα· ἀλλ' οἱ νέοι ἡμῶν, οὔτε τὴν φωνήν, οὔτε τὰ βήματα ἀκούσαντες, ἐξηκολούθουν κραυγάζοντες — ἔ! ἔ! ὁ νεκρομάντις! — Τέλος ἤνοιξεν οὗτος βραδέως καὶ μετ' ἐρέμουσαν χεῖρα. — Τί θέλετε, παιδιὰ μου; — Νὰ ἰδῶμεν τὴν τύχην μας, πάτερ καὶ μάγων ἀριστα· εἰπέ μας τὴν, καὶ ἂς ἦναι καλὴ. — Μάλιστα, ἂς ἦναι καλὴ, ἐπανέλαθεν ὁ Μανδαῖος Οἰθεργῶ, ὁ πρεσβύτερος τῆς συνοδείας, μετ' ἐλέμματα ἐμβριθῆς καὶ σπουδαῖον παρατηρῶν τὸ οἶκμα ἐκείνου. Μικρὰ καὶ μόνη ἐφώτιζεν αὐτὸ λυχνία, ἧς ἡ ἀμυδρὰ λάμψις μόλις ἐπέτρεπε νὰ ἴδῃ τις σκελετὸν τινα ἐν τινὶ γωνίᾳ, σωρούς βιβλίων κεκοιταμένων ἐν ἐπιπέδῳ, σφαιρὰς καὶ γεωμετρικὰ ἐργαλεῖα ἀτάκτως χημαὶ καὶ ἐπὶ τοῦ πατώματος ἐρῆμιμένα, καὶ μεταξὺ δύο δοκίδων γλαῦκα τεταρτιευμένην ἧ· οἱ ὀφθαλμοὶ ἀντανέκλων τὸ ἀσθενὴς τῆς λυχνίας φῶς. Τοῦτο δὲ

(1) Πολλὰκις ἔκαμαν τὴν παρατήρησιν ταύτην πλείοντες περὶ τὴν γῆν καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν εὐνοίαν τοῦ ἡλίου, δηλαδὴ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ἠν' εἶχον ἀποβρίψουσαν τὴν ἀπόστασιν τριῶν ἐτῶν ἐκέρδιζον μίαν ἡμέραν, ἐνῶ εἰς τὸ ἴδιον διάστημα τοῦ χρόνου ἔχοντο μίαν ἡμέραν ὀδοποροῦντες ἀντιθέτως, δηλαδὴ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.